

Завітайте на ярмарок!

12 жовтня, у суботу, з 8.00 на Торговій площі відбудеться сільськогосподарський та промисловий ярмарок, де буде представлена в широкому асортименті продукція місцевих виробників та підприємств Білоцерківського району.

Продукція реалізовуватиметься за цінами виробника.

Виконавчий комітет міської ради

Білоцерківська міська районна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 81–82 (13782-13783), 11 ЖОВТНЯ 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

▶ Спасибі за Україну

«Зміни в країні залежать від нашої волі»

У переддень великих свят, а День захисника України є саме таким святом, думається про великі, доленосні, речі. Особливо зараз, як сказав би Тарас Григорович, во время люте, коли і події, і люди постають такими, якими є насправді: ніяка кучерявість слів, учинків, ніяка підміна понять не спрацює, хай би як того прагнули вороги наші. Бо що темніші часи, то краще видно те, що є справжнім. Тому так важливо слухати й чути людей, перевірених особливими обставинами, в нашому випадку – війною, аби не збитися на манівці і не забути, кому завдячуємо Україною.

● Сьогоднішня наша розмова – із **Дмитром Яценком** (на фото перший ліворуч), 33-річним лейтенантом оперативного резерву 1-ї черги, який служив (воював) у 28 ОМБр у найгарячіших 2014–2015 роках. Із красунею дружиною Юлією він виховує трьох дітей: доньок – Софію (10 р.) і Злату (5 р.) та синопця Данила (8 міс.)

● У Дмитра вища юридична освіта, освоїв він і фах «Менеджмент організації», нині продовжує навчатися за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

● Очолює ветеранську організацію «Соборна Україна».

● Захоплюється читанням книг, плаванням, бігом (у його заліку вже 5 напівмарафонів).

– **Дмитре, будь ласка, як у вашу долю увійшла нинішня війна. Що, власне, стало вашою особистою мотивацією захищати країну?**

– У 2014 році я працював заступником генерального директора Білоцерківського цегельного заводу, де відповідав за кадровий та юридичний напрямки підприємства. Якраз тоді ж наша молода сім'я чекала на появу другої донечки, Златки, яка народилася наприкінці квітня. Все це потребувало певних зусиль і уваги. Але бурхливі події у Криму та на Сході України не давали мені спокою, і в певний момент я вирішив іти боронити країну.

Та у військкоматі, куди з'явився з бажанням іти служити, отримав відмову. Це для мене було неочікувано, адже хто думав, що у Збройних силах немає місця для молодого (на той час 28 р.), здорового офіцера – молодшого лейтенанта юстиції (закінчив військову кафедру при Військовому інституті Національного університету ім. Т.Г. Шевченка), який на той час, звісно, ще не нюхав пороху, але мав мотивацію. Аргументували відмову тим, що моя військово-облікова спеціальність – «Військовий юрист» – це, так би мовити, «піджак», а такі сидять у штабах, і всі ці посади укомплектовані. Та я був наполегливим, тому домігся направлення на проходження медичної комісії, яка за 20 хвилин засвідчила мою придатність захищати країну.

Потім я щотижня ходив і телефонував до військкомату, це тривало більше місяця, але безрезультатно. Весь цей період я пильно слідував за інформацією зі Сходу. Я підготувався і придбав необхідний інвентар та амуніцію. Зрештою отримав два номери телефонів. За одним із них дізнався, що формується підрозділ і можна приїздити. Наступного дня, зібравши речі, я вирушив до Миколаєва. Та заплізнився – підрозділ укомплектували. Тоді я звернувся до Миколаївського центрального військкомату, звідки нарешті вийшов на 28 окрему механізовану бригаду, яка на той момент вже пройшла бойове хрещення, перебувала на доукомплектуванні і бойовому злагодженні та згодна була прийняти мене у свої лави. Вже наступного дня на полігоні «Широкий лан» мене було призначено до реактивно-артилерійського дивізіону бригади на посаду заступника командира реактивно-артилерійської батареї по роботі з особовим складом.

З цього періоду розпочався новий етап мого життя. Як виявилось, у мій батареї був лише один кадровий військово-службовець – командир. Всі інші – мобілізовані по повістці люди з цілком мирними професіями – від водія до державного службовця. Після місяця навчання та бойового злагодження наш підрозділ був перекинутий до сектора В у Донецьку область виконувати бойове завдання в районі Мар'їнки.

Взимку 2015 року після так званих Мінських домовленостей було узгоджене відведення артилерії більше 100 кілометрів від лінії зіткнення на 30-кілометрову відстань. Враховуючи, що основною бойовою машиною нашого підрозділу була БМ-21 «Град», яка мала калібр 122 міліметри, ми мали відійти у власний тил. Командування вдалося до хитроців і відвело на зазначену відстань один підрозділ, а два інших було передислоковано ще ближче до зони зіткнення. Це допомогло врятувати не одне життя піхотинцям, адже, незважаючи на домовленості, наші війська постійно обстрілювали артилерія супротивника. Так, на початку червня 2015-го ворог одночасно зненацька вдарив із декількох напрямків із артилерії і, застосовувавши танки для прикриття своїх піхотинців, пішов у наступ. Тоді приховане перебування нашої артилерії дозволило оперативно вступити в бій та не допустити прориву лінії стримування, хоча ми зазнали значних втрат у техніці та особовому складі.

Такою була моя 11-місячна перша і єдина ротація в зоні проведення бойових дій. Та в пам'яті назавжди залишаться хлопці, які відійшли на іншу службу – небесну: Сергій «Пушкін», Діма «Рубін»... Не полишають і згадки про надійних побратимів – Сашу «Дрека», Валеру «Туриста» й інших.

– **Повернувшись додому восени 2015 року, ви взяли допомогати таким же, як і ви, учасникам бойових дій. У чому, власне, полягала ця робота?**

– Я спробував адаптуватися до життя на мирній території, навіть прийшов на попереднє місце роботи, але зрозумів, що люди там, на війні, і тут живуть різними цінностями.

Знаючи, з якими проблемами стикаються ветерани АТО та як можна їх вирішити, я залишив роботу в добре оплачувані комерційних підприємствах і взявся допомагати хлопцям.

Взимку 2017 року в нашому місті була створена служба підтримки ветеранів, учасників бойових дій, антитерористичної операції та членів їхніх родин. За результатами відкритого конкурсу мене призначили її керівником. Ми забезпечували інформаційну підтримку учасників АТО у вирішенні їхніх питань, проводили різноманітні заходи – від організації дозвілля ветеранів і членів їхніх родин до влаштування дитини в садочок і допомоги в похованні та оформленні належних статусів. Тоді я вкотре переконався, як важливо, коли справою займається людина, що стовідсотково на своєму

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Чотири свята, які ми відзначаємо 14 жовтня, всеосяжно охоплюють душу кожного справжнього українця, бо це поєднання стверджує цілісність духовних та земних начал.

День Покрови Пресвятої Богородиці, День українського козацтва, 77-ма річниця створення УПА та День захисника України, який об'єднує їх. Прагнення кожного з нас втілюється у суті цього дня: боротьба за власну долю у своїй державі під милістю Божого захисту.

Тисячолітній шлях державності України пронизаний жертвистістю її захисників та заступництвом Богоматері. Мету українського козацтва, явища унікального та неповторного в історії людства, утвердити вільну та сильну державу, продовжити вояки УПА та донині виборюють в українсько-російському протистоянні мужні воїни сучасності. Вірю та боротьбою скріплено українські землі, кров'ю та потом об'єднано нас в одну родину.

ЩИРО ВИТАЮ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ ЗІ СВЯТОМ! НЕХАЙ І НАДАЛІ ОБЕРІГАЄ ВАС ТА НАШУ ЗЕМЛЮ СВЯТИЙ ПОКРОВ БОГОРОДИЦІ. 3 повагою – Геннадій Дикий, Білоцерківський міський голова

місці, як це було з фахівцем із соціальної роботи служби – Антоніною Шеремет. Вона була здатна вирішити проблеми, з якими не спромоглися впоратися десяток чиновників.

Але восени 2018 року міська рада реорганізувала службу, підпорядкувавши її управлінню соціального захисту населення. На такі дії влади обурились учасники АТО та родини загиблих учасників, але керманічі до них не дослухалися.

– **Але ми знаємо, що це не вплинуло ані на вашу життєву позицію, ані на вашу роботу.**

– З ліквідацією служби проблеми ветеранів нікуди не зникли. Відтак я вирішив створити ветеранську організацію «Соборна Україна», яку наразі й очолюю. Тому ми й нині продовжуємо допомагати учасникам бойових дій та їхнім рідним.

Цього року наша організація отримала земельну ділянку для облаштування лісового табору для відпочинку та оздоровлення ветеранів АТО й національно-патріотичного виховання молоді.

В серпні ми організували табір для юнаків і дівчат, в чому нам допомогли рідні військовополоненого Богдана Пантюшенка, його батько Валерій Миколайович та мама Алла Геннадіївна. Завдяки таким людям ми будемо продовжувати розвивати патріотичне виховання молоді, зокрема скаутський рух – ПЛАСТ.

Ми також співпрацюємо з Корпусом миру США в Україні в частині реалізації проекту «Розвиток громади». В його рамках до Білої Церкви приїздить громадянин США, який протягом двох років буде допомагати з проектами, покликаними змінювати й розвивати наше місто.

Наша організація виступила ініціатором створення в Білій Церкві «Ветеранського дому», місця, де наші захисники могли б вирішувати власні проблеми, допомагаючи один одному за принципом «рівний – рівному». Ми звернулися до міської ради з проханням надати приміщення для таких цілей, але більша частина депутатів не підтримала цю ідею.

– **Дмитре, нам важливо почути саме вашу думку з приводу подій, що відбуваються в Україні, зокрема на фронті, останнім часом. Мир якою ціною влаштує вас, ветерана війни?**

– З огляду на сьогоднішні події на Донбасі я прошу не забувати і про іншу українську територію – Крим. Скажу наступне. Мені як ветеранові війни аж ніяк не хочеться ані відступати, ані втрачати українську землю. Але як людині військовій зрозуміло, що, попри тактичні завдання, ми маємо стратегічні цілі. Тому як і будь-який громадянин, так і Президент України повинні діяти, виходячи лише з національних інтересів. Також нам не потрібно забувати, що поле військових дій – це шахова дошка геополітичних ігор, в яких фігури рухаються grosмейстерами.

На останку хотів би побажати собі та всім українцям мудрості й відповідальності, адже ми неодноразово доводили «grosмейстерам», що життя в країні можливо кардинально змінити, і ці зміни залежать від нашої волі. Шануймося, бо ми того варті!!!

– **Дякуємо вам за розмову і зичимо успіхів у всіх ваших справах.**

Розмовляла **Валентина Храбуст**

Історія поруч

В задумі про долю України

Відразу чотири свята припадають на 14 жовтня – Покрова Пресвятої Богородиці, День українського козацтва, День захисника України та День створення Української повстанської армії. Всі вони дуже тісно пов'язані. З давніх-давен Божа Матір вважалася покровителькою усього українського козацтва. А на Січі запорозькі козаки збудували церкву на честь Покрови Богородиці з її іконою. І, до речі, саме цього дня козаки збирали Велику раду, на якій обирали гетьмана й визначалися з подальшими військовими планами.

Відомий український етнограф Олекса Воропай писав, що після зруйнування Катериною II Запорозької Січі козаки, ідучи за Дунай, несли з собою ікону Покрови Пресвятої Богородиці. Вони настільки глибоко й щиро шанували її образ, вірили в її силу й урочисто святкували цей день, що в народі закріпилася й друга назва свята – Козацька Покрова.

Про самих же козаків складено безліч творів, книжок і фільмів. Про козацький рід співається й у нашому Державному гімні. Козак в українській культурі – звитяжний воїн, озброєний захисник Вітчизни, що боронить віру, гідність та звичаї усього нашого народу.

Регулярні напади на українські землі кримських татар і турків примушували українців боронити територію. Якби наші предки не вигадали якогось дієвого способу оборони, цілком ймовірно, що український народ стерли б з лиця землі. Тож такою силою й стали козаки, які захищали не лише Україну, а й Польщу, Молдову, Угорщину й Австрію від загарбників.

Тримали українське небо над Вітчизною і вояки УПА. Нині це роблять на Східному фронті сучасні козаки, готові покласти й тіло, й душу за вільну, щасливу Україну.

Ось так тісно переплелися дати, події, персоналії, які отримали своє продовження в історичних текстах, в усних спогадах, в меморіалах, що вписалися, зокрема, і в біографію, й архітектуру, й у власне пам'ять Білої Церкви. На пам'ятників видатному українському гетьманові читаємо: «У Визвольній війні 1648–1654 років під керівництвом Богдана Хмельницького Біла Церква була опорним пунктом боротьби українського народу проти польсько-шляхетського поневолення». Тут варто зауважити, що Білу Церкву не оминув жодне велике українське повстання: під нею Северин Наливайко рубався з поляками; вона була базою для 70 тисяч повстанців Семена Паляя. Наше місто пам'ятає Івана Мазепу та провальну облогу Пилипа Орлика.

В часи Визвольної війни 1648–54 років Біла Церква, яка була на той час досить значним містом (центром староства та полку і мала понад 1000 дворів), стала одним з най-

важливіших опорних пунктів козацького війська. Довгий час Богдан Хмельницький з основними своїми силами перебував у Білоцерківському замку, розсилаючи звідси по всій Україні заклики до боротьби. 18 (28) вересня 1651 року тут було укладено угоду між польсько-шляхетським урядом і гетьманом, яку названо Білоцерківським договір...

Напередодні Дня українського козацтва ми вирішили згадати історію створення в місті пам'ятника славному військовому, політичному та державному діячеві, гетьманові Війська Запорозького, першому з козацьких ватажків, якому офіційно було надано титул гетьмана, що намагався розбудувати незалежну українську державу. Тим паче, що буквально останніми тижнями пам'ятник був відреставрований, навколо нього здійснено якісний благоустрій, навіть запрацювало підсвічування.

Як пише у своїй книзі «Біла Церква: нотатки архітектора міста» Володимир Федотов, скульптуру гетьмана виготовили в ливарному цеху заводу «Сільмаш» ливарники П. Вовчок та І. Гаврилюк з інженером-технологом В. Гусевим за моделлю заводського художника В. Губрія. Саме завдяки цим землякам гетьман постав у металі не тільки як полководець, а й як державний діяч – в задумі про долю України.

У старих архівних папках, які зберігаються у відділі культури і туризму міської ради, що нам люб'язно погодились відкрити його працівники, лежать папери, які стосуються пам'ятника. В них ідеться, що меморіал, авторами якого стали скульптор А.М. Гончар та архітектор В.Г. Гнезділов, встановили 1983 року. Рішення про спорудження пам'ятника було ухвалене у зв'язку зі святкуванням 950-річчя Білої Церкви. Нині він перебуває на обліку та має власний охоронний номер.

Довгий час і пам'ятник, і територія навколо нього справляли велими гнітюче враження: все розсипалося, заростало бур'янами, здавалося, ще трохи – і гетьман не витримає такої наруги, встане і піде. Тимчасові акції з благоустрою вже не могли зарадити. І ось маємо приємну новину – департамент ЖКГ капітально відремонтував пам'ятного знака.

За словами заступниці директора департаменту-начальниці управління благоустрою та екології Альони Колотницької, на всі виконані роботи з місцевого бюджету використано близько 200 тисяч гривень, які були заплановані на цей рік. Зокрема, повністю замінене мармурове підніжжя, змонтовано підсвічування, висаджено квіти. До речі, благоустрій здійснено з урахуванням майбутнього облаштування поруч із пам'ятником велодоріжки.

Оновлення, навіть якщо воно стосується дуже конкретного об'єкта, а особливо – пам'ятного місця, завжди додає оптимізму. А може, й надії. І велими символічними вони є в переддень значущих дат.

Віра Холодна

Так називалася цього-річна святкова концертна програма, приурочена Дню працівників освіти, який відзначається в першу неділю жовтня.

Вітаючи освітян Білої Церкви, міський голова Геннадій Дикий наголосив, що ця галузь у нас – найчисленніша, в ній задіяно 5100 працівників. «Учителем, мабуть, потрібно народитися, адже мало в кого вистачає терпіння на виховання та навчання такої великої кількості дітей. Важко уявити, як ви це робите, але вам це вдається якнайкраще. І свідчення цьому – результати зовнішнього незалежного оцінювання по місту, Київській області, Україні. Ми пишаємося нашими випускниками, адже це саме ті діти, яким ви прищеплювали любов до України, української мови, державних символів, нині відстоюють нашу державу на Сході. Радійте за своїх учнів і якомога частіше зустрічайтеся з ними, пишайтеся тим, що зробили в них корисний внесок», – зазначив Геннадій Дикий та побажав педагогам здоров'я, терпіння, успіхів, вдячних вихованців та батьків. Він також пообіцяв, що міська влада намагатиметься підтримувати вчительство, наскільки це можливо, зазначає офіційний сайт міської ради.

Під час заходу були вручені премії «За заслуги в галузі освіти» за підсумками

2018–2019 навчального року; кращих педагогів відзначили грамотами міської ради та її виконавчого комітету.

Зі словами вітань і найкращих побажань до присутніх звернувся і начальник управління освіти і науки Юрій Петрик. Він вручив нагороду кращим працівникам навчальних закладів, імена яких були занесені до Міської книги пошани освітян. Цього року Книга поповнилася новими іменами: **Додінова Галина Василівна** – вчителька української мови та літератури Білоцерківського НВК «Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №13 – Дошкільний навчальний заклад», **П'ятецька Антоніна Михайлівна** – вихователька ДНЗ №6 «Зіронька», та **Прохацька**

Олександра Павлівна – учитель фізики та астрономії Білоцерківської спеціалізованої природничо-математичної школи І-ІІІ ступенів №16 ім. М.О. Кириленка.

Ряд освітян міста було також відзначено подяками Міністерства освіти і науки України.

Своїми творчими дарунками присутнім порадували артисти театру Саксаганського, народний вокальний ансамбль «Співограй» Центру позашкільної освіти «Соняшник» (керівник – Ольга Гаврилюк), зразкова студія сучасної класичної хореографії «Fly» (Ольга Мірошниченко), зразковий ансамбль народного танцю «Рось» Білоцерківської школи мистецтв №4 (Ігор та Ірина Максимови).

Низький уклін за вашу працю!

Щороку 1 жовтня, відповідно до Указу Президента, в Україні відзначається День ветерана та День людей похилого віку – свято тих, у кого за плечима багаторічна і старанна праця, вірна служба, заслуги та досвід.

Відбулися урочистості цього дня і в нашому місті. Як повідомляють офіційні джерела, за дорученням міського голови Геннадія Дикого до присутніх із привітальним словом звернувся секретар Білоцерківської міської ради Вадим Кошель: «Я надзвичайно радий привітати вас із цим святом. Ви вклали величезну частину себе у розбудову Білої Церкви. Завдання нашого покоління – зберегти ваші здобутки та примножувати їх. Низький уклін вам!».

Під час заходу В. Кошель вручив ряду ветеранів нашого міста, які мають від 50 років трудового стажу, подяки виконавчого коміте-

ту Білоцерківської міської ради та посвідчення «Ветеран праці».

Також присутні на святі переглянули концерт артистів Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського.

Комунальний заклад Білоцерківської міської ради «Клуб за місцем проживання «Прометей» (директор Людмила Гордєєва) – це комплексний позашкільний навчальний заклад, який об'єднує 9 дитячо-юнацьких клубів, розташованих у різних мікрорайонах міста.

Одним із основних завдань, які стоять перед педагогічним колективом Клубу, є створення належних умов для конструктивного активного дозвілля дітей та підлітків у позашкільний час за місцем

«Прометей» розпочав роботу

їхнього проживання. І щоб позашкільне навчання було цікавим, змістовним та різноманітним, юнацькі клуби за місцем проживання підготували насичену програму.

Днями завершився етап залучення школярів до діяльності в різних гуртках. Цьому значною мірою сприяли Дні відкритих дверей, під час яких учні могли ближче познакомиться з роботою дитячо-юнацьких клубів. Їхні учасники демонстрували своїм ровесникам інтелектуальні, спортивні, конкурсні, розважальні програми, вікторини, майстер-класи. Юні мешканці мікрорайонів мали чудову можливість приєднатися до клубного життя за місцем проживання.

Володимир Карась,

викладач основ журналістики клубу «Прометей»

Незабутня зустріч

В Білоцерківській міській організації профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення відзначили День людей похилого віку, вшанувавши ветеранів профспілкового руху.

Традиційно на зустріч були запрошені профспілкові лідери, які колись на різних підприємствах галузі очолювали профорганізації. На сьогодні таких 37 осіб, змогли бути присутніми 30. Це люди, що вже давно перебувають на заслуженому відпочинку та яким виповнилось 60 років.

На святі також були гості: голова Київської обласної організації галузевої профспілки Володимир Лебедев, заступник міського голови Микола Антонюк, заслужений працівник культури України, почесний громадянин Білої Церкви, поет і композитор Анатолій Кульчицький.

Нещодавно біля бібліотеки сімейного читання №9 відбувся традиційний осінній дитячий ярмарок, організований бібліотекарями та керівником студії інтелектуального та творчого розвитку «ДоШколярик» Оленою Сіткою.

На ярмарку радували очі різноманітна смакота, поробки, дитячі іграшки. Виглядали з кошків дари осені: морква з довгою зеленою косою, пишались красою червонобокі буряки, петрушка хизувалася своєю свіжістю, а гарбузи, розмальовані дівчинкою Марійкою, весело підморгували покупцям.

Вікторину «Що ви знаєте про бібліотеку?» підготували і провели бібліотекарі Світлана Могорит і Жанна Харченко. Маленькі розумники отримали в подарунок солодоці й книги, які люб'язно надали голова Київського

Вітаючи присутніх, В. Лебедев відзначив, що завдяки цим людям збереглася наша профспілка. Чотирьом ветеранам вручив подяки і грошові винагороди.

М. Антонюк акцентував на тому, що профспілка дуже потрібна, особливо в нинішній час, а голова профкому, крім усього, є ще й інженером людських душ, адже постійно перебуває серед людей, знає їхні потреби, а відтак мусить знаходити спільну мову з роботодавцем задля їхнього вирішення.

Учасники заходу спілкувалися, згадували цікаві моменти з життя профспілки, співали. Справжньою прикрасою цієї зустрічі були виступи А. Кульчицького. Він розповідав про видатних людей, з якими зустрічався і працював, читав вірші та гуморески, співав своїх пісень. Здається, всі ми помолоділи на десять років! А розійшлися з надією на майбутню зустріч.

Антоніна Мар'янська,

голова міської організації профспілки

Як дітвора ярмаркувала

обласного осередку Всеукраїнського об'єднання українців «Яворина» Ольга Філюк та депутат обласної ради Сергій Яременко.

Змагання, конкурси, ігри, організовані колоритними ведучими, надзвичайно потішили дитвору. Та найбільш емоційними були гості свята – діти з обмеженими можливостями, вихованці Білоцерківського багатофункціонального навчально-реабілітаційного центру.

Вони танцювали, грали в футбол, змагалися на швидкість в подоланні перешкод, а ще

мовою жестів дякували за подаровані хвилини радості спілкування з однолітками.

Благодійні внески, зібрані на ярмарку, організатори свята передадуть дітям з обмеженими можливостями та дітям-сиротам.

Катерина Волинець

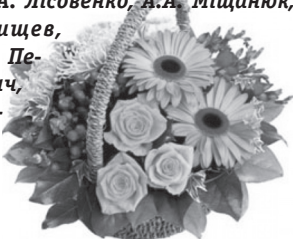

Вітаємо!

Адміністрація і профспілковий комітет Білоцерківської міської лікарні № 1 вітають з Днем народження ветеранів праці закладу, які народилися у жовтні:

Б.А. Безпечний, Г.О. Бояр, В.В. Батура, С.В. Боклан, Н.А. Васюк, В.П. Волкова, Н.П. Воронкова, Ю.І. Візір, Л.П. Васильєва, О.О. Голяк, Л.А. Годік, Т.В. Гаркуша, Т.Г. Гладка, Н.А. Горкун, Л.В. Дробот, С.І. Євсейчик, А.С. Єрмоленко, Л.П. Загоруйко, Р.Й. Кравець, Л.К. Кубенко, В.М. Кузьменчук, Н.М. Клименко, П.М. Кизим, А.О. Кравчук, К.Ф. Колбасюк, Н.О. Коломієць, Н.Л. Коса, К.В. Косодрига, Л.В. Ковальчук, С.А. Лісовенко, А.А. Міцанюк, А.Г. Масло, В.А. Макаренко, Н.М. Микитюк, К.М. Маврищев, Л.І. Овсієнко, Н.І. Погоріла, Г.О. Подкопай, В.В. Покотило, В.І. Петухова, Л.А. Рикова, Л.О. Раковська, М.М. Сербин, В.В. Сич, К.М. Ткач, С.П. Тернавська, М.П. Удод, А.Ю. Штика, Н.В. Шевчук, В.Д. Юрков, В.В. Ярмоленко, Н.Д. Якобчук.

Хай повниться ваша оселя добром,
Любов'ю і щастям,
Душевеним теплом.

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у жовтні:

Л.В. Бруй, Л.Ю. Ненашева, С.Г. Степаненко, Н.М. Трудоношина, Г.М. Шульга.

Любові вам і злагоди в родині,
Не знати горя, смутку і біди.
Хай прибуває вам щоднини
Із сонця й вітру, із роси й води.

З повагою – Г.І. Гашицька, голова організації

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у жовтні:

Є.П. Король, М.С. Войтенко, Л.В. Бруй, В.Я. Коротенко, М.І. Коршак, Н.І. Рябініна, З.В. Іванова, М.П. Пащенко, В.І. Штика, І.П. Соколенко, І.Д. Василенко, Н.В. Хомяк, Л.П. Рогачова, Л.Н. Коцюба, М.І. Дудченко, Л.І. Клівінська.

Хай завжди вам всміхається доля,
Несуть тільки радість з собою роки.
А щастя й удача не зрадять ніколи,
І хай все вершиться з легкої руки!

З повагою – В.Д. Волощенко, голова міської ради ОВУ

Подяка

Безмежно вдячні людям доброї душі та щирого серця – **Вадиму Борисовичу Кушніру, Людмилі Михайлівні Северіновій, Валентині Михайлівні Губенко, Тетяні Олександрівні Мілановій та Лесі Іванівні Магдич** – за вітання і подарунки до Дня ветерана та Дня людей похилого віку, що стало в них уже традицією.

Спасибі вам за постійну турботу й повагу. Міцного вам здоров'я, щастя, благополуччя у родині та успіхів у роботі.

Низький уклін вам від ветеранів 3-го мікрорайону.

З повагою – Ф.А. Вагіна

Бібліотека запрошує друзів

У бібліотеці-філії №4 останні тижні були позначені розмаїттям цікавих заходів. Так, для користувачів книгозбірні діяв бібліобар «Скуштуй книгу – отримай побажання», під час якого кожен, хто відвідав бібліотеку і взяв книжку, отримував цукерки з порадами та висловами про користь читання.

Працівники книгозбірні здійснили бібліодесант до БНВК ЗОШ №13-ДНЗ, під час якого розповіли дошкільнятам та першокласникам про бібліотеку і про правила користування

книгами. А на бібліотечному уроці «Хто про все нам розповість?» Олена Буяненко ознайомила третьокласників БЗШ №17 із видими довідковою літературою та навчила працювати з ними.

Коли тривала літературна барахолка «Незаслужено забуті книги», Ірина Тупчій ознайомила членів клубу «Зарічани» з книгами, щоб прочитати які раніше записувалися в чергу.

Відбулася у філії №4 й вулична презентація «Бібліотека запрошує друзів», у якій взяли участь п'ятикласники ЗОШ №13 разом з класним керівником Світлою Кучеренко та шкільним бібліотекарем Іриною Співак. Вони роздавали перехожим рекламні листівки, запрошуючи відвідати бібліотеку та взяти цікаву книгу. Кожен мав можливість познайомитися з книжковим тортом «Смачного читання!», який був прикрашений веселими та корисними побажаннями: «Читай-те зі смаком!», «Ковтай книги, а не булочки!», «Насолоджуйтеся читанням, воно вам пасує!».

Світлана Линник

РІШЕННЯ виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 24 вересня 2019 року № 694**ПРО ПРОВЕДЕННЯ В 2019 РОЦІ ОСІНЬОГО ДВОМІСЯЧНИКА САНІТАРНОГО ОЧИЩЕННЯ, ОЗЕЛЕНЕННЯ ТА БЛАГОУСТРОЮ МІСТА БіЛА ЦЕРКВА**

Розглянувши подання департаменту житлово-комунального господарства Білоцерківської міської ради від 13 вересня 2019 року № 1923, з метою покращення санітарного стану, озеленення та благоустрою міста Біла Церква в осінній період 2019 року, відповідно до п. 2 ч. 2 ст. 10, ст. 20 Закону України «Про благоустрій населених пунктів», п.п. 7 п. «а» ст. 30 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», виконавчий комітет міської ради вирішив:

1. Провести **з 25 вересня 2019 року по 25 листопада 2019 року** осінній двомісячник санітарного очищення, озеленення та благоустрою міста Біла Церква.
2. Затвердити склад штабу з благоустрою міста Біла Церква згідно з додатком 1.
3. Затвердити заходи по проведенню осіннього двомісячника санітарного очищення, озеленення та благоустрою міста Біла Церква згідно з додатком 2.
4. Провести **загальноміську толоку 19 жовтня 2019 року та 2 листопада 2019 року.**
5. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю Білоцерківської міської ради надати дане рішення для оприлюднення в місцеві засоби масової інформації.
6. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Кравця А.В.

Г. Дикий, міський голова

З додатками до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті міської ради bc-rada.gov.ua.

Кіно про права людини

На базі Білоцерківського міськрайонного відділу філії Державної установи «Центр пробації» у м. Києві та Київській області створено кіноclub медіапросвіти з прав людини Docudays UA. В його рамках планується проведення правопросвітницьких занять з використанням кінофільмів, які розкривають гострі проблеми українського суспільства та дають нам змогу обговорити їх під час роботи як з працівниками відділу, так і з суб'єктами пробації.

Документальне кіно як один із найоб'єктивніших способів відображення реальної дійсності є потужним інструментом впливу на правосвідомість особистості. Відтак проведення занять із використанням документального кіно про права людини у кіноclubі Docudays UA стане дієвим інструментом соціально-виховної роботи із суб'єктами пробації.

Білоцерківський міськрайонний відділ

ОГОЛОШУЮТЬСЯ

- **ВІДКРИТІ КОНКУРСИ НА РОЗРОБКУ КРАЩОГО КОНЦЕПТУАЛЬНОГО РІШЕННЯ:**
- – Реконструкції площі ім. Т.Г. Шевченка з визначенням місця розташування пам'ятника Т.Г. Шевченку в м. Біла Церква Київської області (повторний конкурс). Строки проведення – з 01 жовтня по 06 листопада 2019 року (відповідно до вимог Бюджетного кодексу України).
- – Реконструкції площі Торгової в м. Біла Церква Київської області. Строки проведення – з 01 жовтня по 20 листопада 2019 року (відповідно до вимог Бюджетного кодексу України).
- – Реконструкції парку культури і відпочинку ім. Т.Г. Шевченка в м. Біла Церква Київської області. Строки проведення – з 01 жовтня по 04 грудня 2019 року (відповідно до вимог Бюджетного кодексу України).
- Детальні умови проведення конкурсів викладені в програмі та умовах відкритих конкурсів.
- З програмою, умовами, викопіюванням із ситуаційного плану міста й фотофіксацією території, щодо реконструкції яких оголошено відкриті конкурси на розробку кращого концептуального рішення, можна ознайомитися на офіційному сайті міської ради.
- **З питань щодо отримання програми та умов конкурсів звертайтеся до управління містобудування та архітектури Білоцерківської міської ради за телефоном (04563) 5-55-10.**

ЗВЕРТАЄМО ВАШУ УВАГУ:

- – **Змінилася дата проведення конкурсу реконструкції площі ім. Т.Г. Шевченка з визначенням місця розташування пам'ятника Т.Г. Шевченку в м. Біла Церква Київської області (див. п. 8, 9, 13 програми, вихідних даних та умов конкурсу).**
- – **Доповнено п. 14, 23 програми, вихідних даних та умов усіх конкурсів.**
- **О. Терещенков, начальник управління містобудування та архітектури**

РІШЕННЯ від 30 вересня 2019 року № 4374-78-VII ПРО ПРОВЕДЕННЯ КОНКУRSУ З ВИЗНАЧЕННЯ ВИКОНАВЦЯ ПОСЛУГ З ВИВЕЗЕННЯ ПОБУТОВИХ ВІДХОДІВ НА ТЕРИТОРІЇ м. БіЛА ЦЕРКВА

На підставі рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 28 серпня 2019 р. № 627 «Про схвалення проекту рішення міської ради «Про проведення конкурсу з визначення виконавця послуг з вивезення побутових відходів на території м. Біла Церква», відповідно до п. 55 ч. 1 ст. 26, ч. 2 ст. 54, ч. 1 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст. 35¹ Закону України «Про відходи», Порядку проведення конкурсу на надання послуг з вивезення побутових відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 № 1173, Правил надання послуг з поводження з побутовими відходами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2008 р. №1070, міська рада вирішила:

1. Затвердити конкурсну документацію з визначення виконавця послуг з вивезення побутових відходів на території м. Біла Церква згідно з додатком 1.
2. Затвердити склад конкурсної комісії з проведення конкурсу з визначення виконавця послуг з вивезення побутових відходів на території міста Біла Церква згідно з додатком 2.
3. Провести 15 листопада 2019 року конкурс з визначення виконавця послуг з вивезення побутових відходів на території м. Біла Церква.
4. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю Білоцерківської міської ради забезпечити висвітлення даного рішення в засобах масової інформації.
5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань житлової політики, комунального господарства, транспорту і зв'язку, природокористування, охорони довкілля та енергозбереження.

Г. Дикий, міський голова

З додатками до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті Білоцерківської міської ради bc-rada.gov.ua.

РІШЕННЯ від 30 вересня 2019 року № 4380-78-VII ПРО СКАСУВАННЯ РІШЕННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ БіЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІД 15.01.2019 Р. № 10 «ПРО ТАРИФ НА ПОСЛУГИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ НА МІСЬКИХ АВТОБУСНИХ МАРШРУТАХ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ» ТА РІШЕННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ БіЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІД 07.05.2019 Р. № 348 «ПРО ЗУПИНЕННЯ ДІЇ РІШЕННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ БіЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІД 15.01.2019 Р. № 10 «ПРО ТАРИФ НА ПОСЛУГИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ НА МІСЬКИХ АВТОБУСНИХ МАРШРУТАХ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ» ДО 31 ГРУДНЯ 2019 РОКУ ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ТИМЧАСОВОГО ТАРИФУ НА ПЕРІОД ЗУПИНЕННЯ»

Відповідно до п. 15 ч. 1 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», у зв'язку із невідповідністю рішення Виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 15.01.2019 р. № 10 «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування» та рішення Виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 07.05.2019 р. № 348 «Про зупинення дії рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 15.01.2019 р. № 10 «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування» до 31 грудня 2019 року та встановлення тимчасового тарифу на період зупинення», Закону України «Про автомобільний транспорт», Методики розрахунку тарифів на послуги пасажирського автомобільного транспорту, затвердженої наказом Міністерства транспорту та зв'язку України від 17 листопада 2009 року № 1175, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 27 листопада 2009 року за № 1146/17162, постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 року № 176 (зі змінами), якою затверджено Правила надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, Порядку організації перевезень пасажирів та багажу автомобільним транспортом, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 15.07.2013 № 480, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 31.07.2013 за № 1282/23814, враховуючи висновок судово-економічної експертизи від 15.03.2019 р. № 2019/1-1, міська рада вирішила:

1. Скасувати рішення Виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 15.01.2019 року № 10 «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування».
2. Скасувати рішення Виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 07.05.2019 року № 348 «Про зупинення дії рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 15.01.2019 р. № 10 «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування» до 31 грудня 2019 року та встановлення тимчасового тарифу на період зупинення».
3. Міським перевізникам під час визначення розміру тарифів на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування виходити із розмірів таких тарифів, встановлених рішенням виконавчого комітету міської ради від 23 січня 2018 року № 47 «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування».
4. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю міської ради надати дане рішення для оприлюднення в засоби масової інформації.
5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань житлової політики, комунального господарства, транспорту і зв'язку, природокористування, охорони довкілля та енергозбереження.

Г. Дикий, міський голова

У наших серцях – назавжди

Другого жовтня виповнилося 9 днів, як відійшла у засвіти НІНА АНДРІЙВНА СОКОЛЕНКО – жінка з неймовірно великим, відкритим серцем, зі складною долею і з покликанням допомагати людям... Хоча здавалося, що Ніна Андріївна була і буде завжди. А як же інакше? Як без неї?

«На щастя, є у нашому бурхливому суспільстві люди, котрі прийшли у цей світ з благородною місією – робити добро. Усе їхнє життя присвячене цій нелегкій справі. Вони добре усвідомлюють, що обрали тернистий шлях, але іншого собі не бажають і не уявляють...» – так я колись писала про Ніну Андріївну, розповідаючи протягом багатьох років про її справи, які робив очолюваний нею Центр розвитку громадських ініціатив.

За роки своєї діяльності ця організація була удостоєна престижних та почесних вітчизняних і зарубіжних нагород та відзнак. Серед них: Сертифікат ЮНЕСКО «Посли миру», нагороди Союзу інвалідів Чорнобиля Росії, медаль «За гуманізм», орден «За заслуги» (від «Союз. Чорнобиль. Україна»), а також Грамота Священного Синоду Української православної церкви за підписом Митрополита Києва і всієї України Святійшого Володимира. Крім того, Центр має визнання від партнерів з різних країн світу, зокрема німецько-італійської Асоціації «В першу чергу – діти» (м. Варезе та м. Мюнхен). Він визнаний найкращою з волонтерських організацій світу, з якими співпрацює ця Асоціація. На рахунку Центру – численні міжнародні благодійні проекти, тисячі людей, які отримали необхідну їм допомогу, пораду, підтримку.

З початком російсько-української війни Центр розвитку громадських ініціатив долучився й до волонтерської допомоги українським воїнам на Сході, їхнім родинам, дітям.

І за всіма цими досягненнями стояла тендітна, скромна, але неймовірно сильна жінка. Вона дуже не любила журналістської уваги до своєї персони. Бо просто робила те, що вважала за потрібне, не задля піару, не задля нагород, а задля людей.

Вона пішла у кращий світ так само тихо і скромно... просила нікому не розповідати про хворобу, трималася до останнього і широ вірила, що ще встигне зробити багато справ, які на неї чекали. Бо хто ж, як не вона? Та її велике, але втомлене серце не витримало... Бог забрав Ніну до себе. Там теж потрібні такі люди. Бо як же без них?

А як же ми тут? Дуже хочеться вірити, що справа, яку робила Ніна (я називаю її на ім'я, бо саме так знали її численні друзі та партнери з різних країн світу), буде продовжена. І, можливо, Центр розвитку громадських ініціатив віднині називатиметься ім'ям Ніни Соколенко?

А кращою пам'яттю для Ніни Андріївни будуть наші з вами добрі справи заради ближнього – не раз на рік, а щодня. Треба просто жити заради людей... Так, як це робила вона.

Спочивай з миром, наша дорога Ніно! Ти назавжди залишишся у наших серцях!

Україна, Нідерланди, Німеччина, Італія, Великобританія, Австралія, Швейцарія сумують нині разом з рідними і близькими. Вічна пам'ять!

Олена ван Ек

Точка зору

Замах на сім'ю

Я вже не один рік служу священиком у Білоцерківському храмі Стрітення Господнього Православної Церкви України. Моя церква – поряд зі школою № 9, тому я бачу, як на перерві учні бігають, сміються і жартують. А потім вони закінчують школу і через деякий час вступають у шлюб і приносять хрестити своїх дітей. Щоразу беру дитинку з душевним трепетом, адже відтепер вона вважатиметься християнином або християнкою. І мені навіть важко уявити, щоби дівчинку пропонували охрестити, давши їй чоловіче ім'я, або хлопчику – дівоче. Так само не можу уявити, щоб одну дитину народили дві матері, а тим більше – двоє татусів. Адже тоді б не відбулося самого народження. Тому це неприродно і незрозуміло. Саме шлюб чоловіка з жінкою, освячений вінчанням, повинен зміцнити цей союз, щоби вони були вірними і відданими один одному все життя, а їхні діти стали продовженням роду, щоб він ніколи не припиняв свого існування.

Тому мені важко погодитися з тим, що в нашій країні (цього року вже вдруге) проводять «гей-паради». Парад означає показ або

демонстрацію якихось досягнень. Як ж досягнення пропонують нам подібні заходи? Руйнацію сім'ї? Але в нас і так нині зросла кількість розлучень. Зменшення народжуваності? Але в Україні і так смертність її перевищує. Ігнорування християнської релігії, яка засуджує такі збочення? Але в нас і так чимало фактів, які це підтверджують. Адже алкоголізм, наркоманія, суїцид, садизм, насильство і різні збочення, які, на жаль, існують в нашому житті, несумісні з християнством.

Тому апостол Павло у Посланні до ефесян сказав: «Ви були колись темрявою, а тепер – світло в Господі: робіть так, як діти Світла, бо плід Духа є в усякій доброті, праведності та істині... І не беріть участі у неплідних ділах темряви, але викривайте. Бо про те, що вони роблять таємно, соромно і говорити».

Зрозумійте мене пра-

вильно: я не вважаю, що «голубі» чи «рожеві» не мають права на життя. Це хворі люди, з серйозними психічними і фізіологічними порушеннями, що підтвердить будь-який лікар. І якщо «геї» підступно заявляють, що їхні одностатеві сексуальні стосунки є нібито «виваєм любові до ближнього», то це є словоблуддям. Адже любов і секс – це різні речі. Любов може існувати без сексу, а секс – без любові. А кохання – це те, що поєднує перше й друге в близьких стосунках чоловіка й жінки. Сподіваюся, що мій лист не лишить байдужими читачів Вашої газети і я отримаю відгуки на нього.

о. Сергій,
настоятель церкви Стрітення Господнього Православної Церкви України

14 жовтня – день створення УПА

«Відходжу туди, куди кличе Україна»

Лицар Золотого Хреста Заслуги 1-го ступеня командир Лемківської сотні, герой Закерзоння, про якого склали легенди, сотник тактичного відтинку «Маківка-24» УПА-Захід, автор знаменитих повістей «Крізь сміх заліза» та «Зимово в бункері» СТЕПАН СТЕБЕЛЬСЬКИЙ («Хрін») народився в селі Голині 19 жовтня 1914 року.

◆ Закінчивши народну школу, вступив до самбірської гімназії, а відтак там же – учительської семінарії. Був членом «Пласту», а з початку 30-х рр. – ОУН. За діяльність у часи Карпатської України у вересні 1938-го на рік був заперторений у тюрму «Бере-за Карпузька». Його брат Богдан відбував покарання у той же час у самбірській тюрмі. З приходом більшовицької влади Степан перебирається на Закерзоння. Там, у селі Кузьмина, разом з братом Богданом вчителюють. Одружуються з місцевою дівчиною Марією Піш, яка народить йому двох дочок – Елеонору й Володимирі (щоправда, другу дочку він так і не побачив).

◆ Під час нацистської окупації, в березні 1942 року, Степана за націоналістичну діяльність заарештовують гестапо і кидає в тюрму. Відсидівши сім місяців, він вийшов на волю, та боротьби не припинив. З приходом більшовицької влади Степан Стебельський організує куцкові самооборонні відділи по селах, які опісля вливаються в УПА. В бою з більшовицькою більшовицькою 24 жовтня 1944 року отримує серйозне поранення: обидві руки прострелено фосфорними кулями. Ампутації уник завдяки відмінному лікуванню двох санітарок у підпільному шпиталі.

◆ У серпні 1945-го Степана переводять в надрайон «Бескид», де доручають сформувати Лемківську сотню. Саме тоді, за договором від 16 серпня 1945 року між СРСР і урядом прорадянської Польщі, все Закерзоння та ще й з відступом на 5-8 км у деяких місцях на користь сусідів віддано полякам. Українське населення змусили покинути рідні землі й переїхати в різні регіони

України. А це була територія понад 20 тисяч квадратних кілометрів із населенням більше 750 тисяч осіб! Вояком УПА, військовому округу «Сян», не залишалося нічого іншого, як чинити опір агресору, тобто вести національно-визвольну війну. Хоч «Сян» налічував не більше 4000 вояків і старшин, та при вмілому керівництві й допомозі народу, який створював для повстанців у лісах склади харчових продуктів та шпиталики й був їхніми очима і вухами, боротьба велася досить успішно. Особливо вдалою стала за-сідка на прославленого «генерала Вальтера», насправді Кароля Сверчевського, який з 1917 року встановлював більшовицьку владу в Росії, потім вчився у Військовій академії імені М. Фрунзе, воював у так званих «інтернаціональних» військах проти генерала Франко в Іспанії, в 40-их очолював збройні сили «демократичної» Польщі. Побачивши, що вояки УПА домагаються успіху за успіхом, він вирішив виявити причину цього й навесні 1947 року проінспектувати військові частини та тактичні з'єднання краківського округу.

◆ За шість кілометрів від Балигорода перед річкою Яблонкою, що перетинає шосе, колона, в якій було двоє генералів, шість офіцерів і 25 солдатів, потрапила під щільний кулеметний вогонь. Тоді генерал отримав два смертельні постріли. Це був великий успіх вояків УПА і їхнього командира, хоча чимало загадок не відгадано й сьогодні. Приміром, чому такими безпорадними виявились

охоронці генерала, хто всупереч військовій таємниці повідомляв відкритим текстом, а не зашифровано, про його поїздку, чи не був польський генералітет зацікавлений у тому, щоб позбутися такого впливового чина, та ще й вихованця з СРСР? Після його вбивства поляки розв'язали повномасштабну війну проти УПА.

◆ Степан Стебельський на початку літа того ж 1947 року разом із кількома відділами Закерзоння перебрався на рідну йому Самбірщину-Дрогобиччину та очолив усі наявні там повстанські сили. Він боровся мужньо і завзято з більшовицьким режимом до листопада 1949-го. Отримавши доручення від Головнокомандування УПА, з частиною сотні «Басейн» Степан рушив на Захід, та, на превеликий жаль, біля чеського села Погореліце 9-го листопада загинув. Похований у могилі № 5 на цвинтарі біля костюлу. В Самборі, куди перебралися його родичі, востаннє був перед приходом «визволителів». Через те, що вдома нікого не було, залишив записку: «Я був, але вас не застав. Прощайте, благословіть і не забувайте. Відходжу туди, куди кличе Україна. Ваш син Стефко». На цьому домі тепер меморіальна таблиця з його барельєфом, вулиця теж носить його ім'я. Знають про його подвиги не тільки земляки, а й українці США, де жила в еміграції його дочка Елеонора. Та до повного шанування цього знаменитого борця за волю України ще, очевидно, дуже далеко.

Підготував
Микола Отиченко

Сюжети для маленьких замальовок

Правильний

– Девушка, у вас єсть Конституція України? – досить молодий чоловічий голос змусив повернути голову в бік нового відвідувача книгарні. В магазинчику було малолюдно: я – зайшла в пошуку останньої книжки Галини Вдовиченко і, вже зрозумівши, що даремно, збиралася виходити з «Буковоїда» – та якась пара середніх років, що, очевидно, вибирала подарунок онукові чи внучці. Жінка голосно радилася з кимось по телефону, зачитуючи всі по черзі назви дитячих видань.

Безголови

Ви помітили, що багато бігбордів, на яких «висіли» кандидати в народні обранці, досі «тішать» уважного спостерігача чудернацькими зображеннями? Ото як поздирали перед днем голосування голови (наче плечі, тулуби й потиски рук уже й не належать Гарантові та претендентові в Парламент від його політсили), так вони нещасні й застигли. Не знаю, як там в омріяних Європах, однак гадаю, навіть з рекламою, тим паче живих людей, все ж таки чинять цивілізованіше.

А втім, може, такий вуличний сюр – зовсім не випадковість? Можливо, в такий спосіб, знаючи нашу ледачу звичку не зробити щось раптом краще, ніж дозволено, якесь далекоглядні мудрі сили прозоро натякають, яким «безголовим» політикам традиційно вручають владну булаву «безрукі» виборці...

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 26000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
МФО 300346
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.